

29, 52, 64 m. fl., ere for en større eller mindre Del motiverede ved det her omhandlede Betsyn.

For de mere materielle Reglers Bedkommende er Udvalgets Hovedændring den, der vedrører Forslagets Fordeling af Bedligholdelsesbyrden. Udvalget finder det naturligt og billigt, at Udgifterne ved et nyt Foretagende som en Regulering falde paa samtlige i Foretagendet Interesserede, og det er kun en Konsekvens heraf, at den af slig Regulering følgende Forøgelse i Bedligholdelsesbyrden fordeles paa samme Maade. Derimod kan Udvalget ikke erkjende det for stemmende med rigtige Grundfæstninger, at man ved en abstrakt Lovregel griber ind i bestaaende private Forhold og omfordeler Forpligtelser eller paalægger nye, saaledes som det er flet ved den Regel (§ 13), der paalægger Alle, som have Interesse i Bandlebet, at deltage i Bedligholdelsen, uden Betsyn til at denne gennem umindelige Læder og væglende Eiendomsforhold har hvilet paa visse bestemte Eiendomme. Naar Udvalget i Modsetning hertil opretholder den for hvert enkelt Bandleb nugældende Ordning, oversees det ikke, at den, iøvrigt kun lidet benyttede, Afgang, som Bredeierne efter den gjældende Ret have til ved Regulering af Hovedbandlebene at drage andre Eiendomme med ind under Bedligholdelsesbyrden, for Fremtiden standse, men Udvalget skjønner ikke, at en saadan Afgang hviler paa bedre Grund for den ene Klasse Bandleb end for den anden, og har derfor ingen Betænkelighed ved at ophæve den. Derimod er det en Selvfølge, at hvor denne Afgang er benyttet og har skabt nye Retshforhold, der bliver den saaledes lovligt tilveiebragte Tilstand at opretholde.

Paa den anden Side lader det sig neppe bestride, at de Eiendomme, hvem Byrderne ved et Bandleb paahvile, baade efter den gjældende Ret ere og efter Sagens Natur bør være Herrer over Bandlebets Benyttelse. Den Afgang, som Forslaget (§ 67) giver Andre til at deltage i Brugen af Bandlebet, kan derfor fra dette Synspunkt ikke billiges. Udvalget har dog troet, at det ved større Vandingsanlæg, som foretages af dertil dannede Interessentskaber, hvilket vanskeligt lader sig tænke, uden at Bredeierne enten alle eller dog for en væsentlig Del ere Participanter i samme, lod sig gjøre at bibeholde Forslagets Regel, idet man derved ogsaa har ladet sig lede af den Betragtning, at slige Interessentskaber ville have væsentlig Interesse for Bredeierne, uden at Lovgivningen indeholder Regler, hvorved disse kunne komme ud over Enkeltes ubegrundede Modstand mod et for Alle nyttigt Foretagende.

Svad Udvalget iøvrigt har at bemærke, vil finde sin naturlige Plads ved Lovforslagets enkelte Paragrafer som Begrundelse af de stillede Ændringsforslag.

Til §§ 3—27.

Udvalgets Ændringer til disse Paragrafer ere dels temmelig talrige, dels medføre adskillige af dem en Række formelle Ændringer ved andre Paragrafer, hvis særskilte Opstilling i ikke ringe Grad vilde besvære Overfigten. Da dertil kommer, at man af de ovenfor anførte Grunde paa flere Punkter har maattet ønske en anden Fordeling af Lovstoffet, har Udvalget foretrukket at omvedigere dette Affnit og sammenarbejde de stillede Ændringer med Forslaget. Man har havt saameget mindre Betænkelighed ved at følge denne Vej, som Udvalget i sin Helhed er enig om de foreslaaede Ændringer. Et enkelt Punkt, hvorefter Enighed ikke er opnaaet, vil da som Underændringsforslag særlig blive undergivet Thingets Afstemning. Nedensfor følger en Redegjørelse for de foretagne Forandringer, forsaavidt disse ikke ere af rent formel Natur:

Til § 3.

Udvalget formener, at Klassifikationen af Bandlebene for Sognekommunernes Bedkommende kan betros Sogneraadene, men har paa den anden Side fundet det rigtigt, at der helt igennem aabnes de Interesserede Afgang til at bringe disse følgerigtige Spørgsmaal ind for de overordnede Myndigheder. Naar Sagen derimod er afgjort i første Instants til Alles Tilfredshed, turde der være ringe Grund til at lade de overordnede Myndigheder gribe ind af egen Drift.

Til § 4.

Den i § 4 givne Afgang for de Interesserede til at udtale sig om et Bandlebs Optagelse eller Udslettelse af de mindre offentlige Bandleb bør formentlig udvides til Hovedbandlebene og komme til Anvendelse uden Betsyn til, om Beslutningen tages af de kommunale Myndigheder i første Instants eller af højere Myndighed, medens det dog i sidste Tilfælde vil findes naturligt, at Bekjendtgjørelsen udfædres og Andragenderne modtages af de underordnede Autoriteter. Udvalget skjønner ikke, at der ved denne Bekjendtgjørelse kommer til at foreligge Noget, som kan kaldes „et Forslag“, eller som egner sig til at ligge til Østersyn.

Til § 5.

For at udelukke den Opfattelse, at det alene for at beskrive Bandlebets Skikkelse skulde være nødvendigt at lade foretage Nivellement og Egnende, har Udvalget forandret Ordet „navnlig“ i 3die Linie til „saasom“.